

In Hem is alles geschapen

Brief 1

Beste E.,

Hoe ik dat doe, groen leven, vroeg je op een dag toen we stonden te praten op het schoolplein. Tja, dat heb ik niet zomaar even uitgelegd. En daarbij komt dat ik nog zoveel in mijn leven moet veranderen wil mijn voetafdruk echt acceptabel klein zijn, dat ik vind dat ik niet zoveel recht van spreken heb. Ik heb tot mijn verbazing ontdekt dat je eigen leven, met al je gewoontes en gebruiken, een log gevaarte is. Een olietanker met bijbehorende CO₂-uitstoot. Lastig bij te sturen, simpelweg omdat je zoveel onbewust doet en zo vaak voor de bijl gaat.

Maar goed, zo'n tien jaar geleden ging ik mijn eigen olietanker voorzichtig de groene kant op manoeuvreren en als je denkt iets te hebben aan mijn verhaal, dan schrijf ik dat hier graag voor je op.

Aanleiding was de liefde. En ja, dan wil je wel... Ik ontmoette een groene man die ik meteen heel leuk vond en hij mij. Hij woonde in een piepklein dorp op het platste platteland en ik in de grote stad. Nu wilde ik al langer weg, want ik snakke steeds vaker naar groen om me heen. Dus over de vraag 'waar gaan we wonen?' hoefde ik niet lang na te denken. Maar goed ook, dat ik daar niet lang over na heb gedacht, want dan was ik misschien gaan twijfelen. Nu sprong ik met mijn verliefde hoofd zo in het diepe. Gevolg: huisje, boompje, beestje (60.000 bijen), modderlaarzen en stinktruien, dertig potten jam koken, vrachten appels en pompoen inmaken, kilo's druiven- en vlierbessen ontsappen, vergeten biogroenten in de pan gooien en hopen dat het lekker wordt.

Veel geld uitgeven aan bio en Fairtrade, steeds vegetarischer worden, en mijn eigen wasmiddel maken. Dat laatste leg ik nog wel uit.

Wat is jouw motivatie om groener te leven? Waarom wil je dat?

Samenleven met een man die tot in al zijn vezels leeft met de natuur, doet wat met je. Je gaat je er vanzelf ook voor interesseren, je gaat je erom bekommeren, je leert zien hoe makkelijk het is om planten, dieren en bomen naar de vernieling te helpen en je wordt kwaad op iedereen die dat niet doorheeft en doorgaat met z'n spenderende gedrag. Kortom: je wordt irritant. Laat mij, door schade en schande wijs geworden, je een tip geven:

Maak je eigen leven groen, niet dat van anderen.

Goed. Ik had dus het geluk een echtgenoot met een groot groen hart te treffen. Zo heb ik altijd een wandelende encyclopedie naast me en iemand die zonder uitzondering, altijd, radicaal kiest voor alles wat groeit en bloeit. Dat gaat soms ook in mijn ogen te ver, maar och, als ik al de helft haal van dat ideaal, dan ben ik een heel eind.

Het belangrijkste inzicht dat ik van hem kreeg, en dat ook hard nodig was, was dit: de mens is onderdeel van de schepping. De natuur kan niet zonder de mens, maar de mens kan ook beslist

niet zonder de natuur. Dus het stomste wat een mens doen kan, is uitbuiten, roven, vernietigen voor eigen gewin, want dat komt hem duur te staan. En nog iets: dieren zijn ook door God geschapen en daarom geliefd. Ze hebben een ziel waarmee ze hun eigen contact met hun Schepper hebben. Je kunt op grond van Kolossenzen 1 stellen dat Jezus niet alleen voor de mensen maar voor de hele schepping gestorven is. Dat bleek al direct toen Hij de geest gaf: het voorhangsel in de tempel scheurde van boven naar beneden, wat betekent dat vanaf dat moment geen dieroffers meer nodig waren. Ook de dieren werden dus verlost. Hoe mooi is dat!

Ik ben hier niet mee grootgebracht. Ik ben grootgebracht met 'de mens is de kroon op de schepping', een zinnetje dat niet eens in Psalm 8 staat, maar dat er later boven is gezet. Onbewust ging ik erboven staan, boven alles wat groeit en bloeit. Ik genoot wel van natuur om me heen, maar echt ermee begaan zijn en echt interesse hebben, nee... Zelf ben ik ervan overtuigd dat gebrek aan kennis een belangrijke oorzaak is voor de slordige omgang met de schepping. Gewoon niks meer weten, er geen idee van hebben wat dieren, bloemen en bomen nodig hebben, wat ze kunnen, wat ze willen, hoe ze tot hun recht kunnen komen. En ook: hoe belangrijk ze zijn voor ons voortbestaan.

Een voorbeeld. Laatst liep ik met mijn man door een prachtige laan met bomen. Tussen die bomen stonden heel veel auto's geparkeerd. De bomen hadden nauwelijks ruimte, ze waren letterlijk ingemetseld door stoeptegels en -randen. 'Die gaan eraan, dat houden ze niet vol, ze stikken onder de grond,' zei mijn man. 'Je zult zien dat ze hun takken gaan verliezen omdat ze niet goed kunnen wortelen, en zodra er een tak op een auto valt, eisen de bewoners dat niet de auto's weg moeten, maar dat de bomen gekapt moeten worden. Auto's krijgen alle ruimte, maar bomen niet...'

Beeld van God,
de onzichtbare, is hij,
eerstgeborene van heel de schepping:
in hem is alles geschapen,
alles in de hemel en alles op de aarde,
het zichtbare en het onzichtbare,
vorsten en heersers, machten en krachten,
alles is door hem en voor hem geschapen.

Hij bestaat vóór alles en alles bestaat in hem.
Hij is het hoofd van het lichaam, de kerk.

Oorsprong is hij,
eerstgeborene van de doden,
om in alles de eerste te zijn:
in hem heeft heel de volheid willen wonen
en door hem en voor hem alles met zich
willen verzoenen,

alles op de aarde en alles in de hemel,
door vrede te brengen met zijn bloed aan het kruis.

En dat terwijl bomen, overal, op de hele wereld, de levensgarantie van de mens zijn omdat ze voor zuurstof zorgen. Maar door gebrek aan kennis (van bomen in dit geval) gaan mensen, ook al zijn ze van goede wil, te gronde. *When the last tree dies, the last man dies*, zeggen ze in Afrika.

**Vergroot je kennis. Leen een boek uit de bieb
over wat je interesseert: bomen, bloemen, vogels,
insecten, en verdiep je er eens in.**

Ja, nu ik erover nadenk is dat bij mij veranderd de afgelopen tien jaar: doordat ik meer kennis kreeg van de natuur, kreeg ik er meer ontzag voor. Daardoor zijn de dieren, bloemen en bomen in mijn achting gestegen. Ik bewonder ze omdat ik beter weet wie ze zijn en wat ze kunnen, en ik vind nu dat ze meer plek van ons mogen krijgen dan ze de afgelopen honderden jaren gehad hebben. Zoiets. Zij meer, wij minder. En dus ben ik mijn gedrag gaan veranderen, stapje voor stapje. Het voelt heel goed, omdat het een natuurlijke manier van leven is. Het is gewoon een fijn idee om minder ten koste van anderen en van de natuur te leven. Ik ben er nog lang niet, maar het gaat de groene kant op. De volgende keer vertel ik meer over het waarom van groener leven.

Tot dan!

Th.

- Vergroot je **kennis** van wat er in jouw omgeving groeit en leeft.
- Maak een **lijst** van wat je al veranderd hebt in je gedrag: je bent vast al groener dan je denkt!
- Leuke **leestip**: Peter Wohlleben, *Het verborgen leven van bomen*.